

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Σεπτεμβρίου 1986

σχετικά με την εξέταση των ζώων και του νωπού κρέατος για την παρουσία καταλοίπων

(86/469/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την οδηγία 64/433/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1964 περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών νωπών κρεάτων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3768/85⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4,την οδηγία 81/602/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 31ης Ιουλίου 1981 περί απαγορεύσεως ορισμένων ουσιών με ορμονική και θυρεοστατική δράση⁽³⁾,τις προτάσεις της Επιτροπής⁽⁴⁾,τις γνώμες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽⁵⁾,τις γνώμες της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽⁶⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ προβλέπει, όσον αφορά την εξέταση των ζώων και του νωπού κρέατος για την παρουσία καταλοίπων, ότι το Συμβούλιο θεσπίζει:

- τις λεπτομέρειες ελέγχου,
- τις ανοχές για τις ουσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δεύτερο εδάφιο του εν λόγω άρθρου,

— τη συχνότητα της δειγματοληψίας·

ότι το Συμβούλιο, στις 16 Ιουλίου 1985, θεσπίσε, με την οδηγία 85/358/ΕΟΚ για τη συμπλήρωση της οδηγίας 81/602/ΕΟΚ περί απαγορεύσεως ορισμένων ουσιών με ορμονική ή θυρεοστατική δράση⁽⁷⁾, ορισμένους κανόνες για τον έλεγχο για να εξασφαλίσει την ενιαία εφαρμογή της οδηγίας 81/602/ΕΟΚ· ότι ενδείκνυται η λήψη συμπληρωματικών μέτρων·

ότι οι λεπτομέρειες ελέγχου των ζώων και του νωπού κρέατος για την ανίχνευση καταλοίπων, για τη συχνότητα δειγματοληψίας των ζώων ή του κρέατος, για την ανίχνευση καταλοίπων και για τον καθορισμό των μεγίστων επιτρεπόμενων ορίων των καταλοίπων ουσιών με φαρμακολογική δράση και των προϊόντων μετασχηματισμού αυτών καθώς και άλλων ουσιών που μεταδίδονται στο κρέας έχουν ρυθμιστεί διαφορετικά στα κράτη μέλη· ότι οι επιπτώσεις αυτών των καταλοίπων στην ανθρώπινη υγεία εκτιμώνται διαφορετικά στις ρυθμίσεις αυτές· ότι οι διαφορές αυτές προκαλούν σοβαρά εμπόδια στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στρέβλωση των όρων ανταγωνισμού των προϊόντων που υπόκεινται στην κοινή οργάνωση της αγοράς·

ότι είναι κατά συνέπεια αναγκαίο να υπάρξει μια γενική λύση σχετικά με τους ελέγχους που πραγματοποιούνται στην Κοινότητα για την ανίχνευση καταλοίπων στα εκτροφόμενα ζώα, στο κρέας και στα προϊόντα με βάση το κρέας τα οποία λαμβάνονται από αυτά τα κρέατα, ανεξάρτητα αν τα προϊόντα αυτά προορίζονται για την εθνική αγορά των κρατών μελών ή τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές·

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίσουν σχέδιο που να λαμβάνει υπόψη την κατάστασή τους· ότι αυτά τα σχέδια πρέπει να εγκρίνονται και, εάν αυτό είναι αναγκαίο, να τροποποιούνται ή να συμπληρώνονται σύμφωνα με μια κοινοτική διαδικασία·

(1) ΕΕ αριθ. 121 της 29. 7. 1964, σ. 2012/64.

(2) ΕΕ αριθ. L 362 της 31. 12. 1985, σ. 8.

(3) ΕΕ αριθ. L 222 της 7. 8. 1981, σ. 32.

(4) ΕΕ αριθ. C 251 της 1. 10. 1981, σ. 7 και

ΕΕ αριθ. C 132 της 31. 5. 1985, σ. 5.

(5) ΕΕ αριθ. C 267 της 11. 10. 1982, σ. 59 και

ΕΕ αριθ. C 120 της 20. 5. 1986, σ. 176.

(6) ΕΕ αριθ. C 112 της 3. 5. 1982, σ. 5 και

ΕΕ αριθ. C 75 της 3. 4. 1986, σ. 1.

(7) ΕΕ αριθ. L 191 της 23. 7. 1985, σ. 46.

ότι είναι σκόπιμο η δειγματοληψία να διενεργείται επίσημα στα κράτη μέλη σύμφωνα με κοινά κριτήρια για τις διάφορες ομάδες ουσιών που αφορά· ότι θα πρέπει τα δείγματα αυτά να εξετάζονται από επίσημα εγκεκριμένα εργαστήρια·

ότι είναι σκόπιμο τα εθνικά εργαστήρια αναφοράς που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ, να συντονίζουν τα πρότυπα και τις μεθόδους ανάλυσης που χρησιμοποιούνται στα εδάφη τους· ότι πρέπει, για κάθε συγκεκριμένο κατάλοιπο ή ομάδα καταλοίπων, ένα κοινοτικό εργαστήριο οριζόμενο από την Κοινότητα να ενεργεί ως σύνδεσμος μεταξύ των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς·

ότι πρέπει να καθοριστούν αργότερα οι περαιτέρω λεπτομέρειες για τα κριτήρια λειτουργίας των εν λόγω εργαστηρίων·

ότι, σε περίπτωση που μια εξέταση αποκαλύπτει την παρουσία καταλοίπων, είναι απαραίτητο να λαμβάνονται κοινά μέτρα ελέγχου για να προσδιοριστούν και εξαλειφθούν τα αίτια αυτών των καταλοίπων και τα οποία θα διασφαλίζουν ότι το κρέας το οποίο παρουσιάζει κατάλοιπα τα οποία υπερβαίνουν το επιτρεπόμενο επίπεδο θα αποκλείεται από την ανθρώπινη διατροφή·

ότι, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των διατάξεων που θα εκδοθούν, πρέπει να προβλεφθεί μια διαδικασία που να καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στα πλαίσια της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής που δημιουργήθηκε με την απόφαση 68/361/ΕΟΚ (1)·

ότι είναι αναγκαίο να παρακολουθούνται συνεχώς οι λεπτομέρειες των διενεργουμένων ελέγχων, ιδιαίτερα σε συνάρτηση με τα αποτελέσματα που θα λαμβάνονται·

ότι είναι απαραίτητο να τροποποιηθούν και, ενδεχομένως, να συμπληρωθούν οι τεχνικές διατάξεις που αφορούν τους ελέγχους και τη συχνότητα των δειγματοληψιών για να ληφθούν υπόψη οι νέες γνώσεις και η επιστημονική και τεχνική ανάπτυξη·

ότι θα πρέπει να εισαχθούν κοινοτικά μέτρα ελέγχου για να εξασφαλίζεται η ενιαία εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας σε όλα τα κράτη μέλη·

ότι πρέπει να προβλεφθεί μια διαδικασία που να ρυθμίζει τις διαφορές που πιθανόν να ανακύψουν μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με την αποτελεσματικότητα των ελέγχων που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία·

ότι η θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων στην Κοινότητα οδηγεί στην εφαρμογή καθεστώς εισαγωγών προέλευσης τρίτων χωρών με ισοδύναμες εγγυήσεις· ότι, ως εκ τούτου, θα πρέπει να τροποποιηθεί η οδηγία 72/462/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1972 περί των υγειονομικών προβλημάτων και των υγειονομικών μέτρων κατά τις εισαγωγές ζώων του βοείου και χοιρείου είδους και νωπών κρεάτων προέλευσης τρίτων χωρών (2)·

ότι οι αποφάσεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του καθεστώς εισαγωγών προέλευσης τρίτων χωρών πρέπει να θεσπισθούν τόσο στα πλαίσια της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ όσο και στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας·

ότι θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η φροντίδα λήψης ορισμένων μέτρων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας· ότι, για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να προβλεφθεί μια διαδικασία στενής και αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών στα πλαίσια της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η εξέταση των ζώων, των περιττωμάτων και βιολογικών υγρών τους, καθώς και των ιστών και του νωπού κρέατος για την ανίχνευση τυχόν καταλοίπων, να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις προδιαγραφές της παρούσας οδηγίας ή τις διατάξεις που θα προστεθούν μεταγενέστερα, και ιδίως εκείνες που θα θεσπισθούν σύμφωνα με το άρθρο 16.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται οι ορισμοί του άρθρου 2 της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ και, όταν είναι αναγκαίο, εκείνοι του άρθρου 1 της οδηγίας 85/649/ΕΟΚ (3). Εξάλλου, νοείται ως:

- α) επίσημο δείγμα: ένα δείγμα που έχει λάβει η αρμόδια αρχή και το οποίο περιλαμβάνει, για την εξέταση του συγκεκριμένου καταλοίπου, την ένδειξη του είδους, της φύσης, της ποσότητας, της μεθόδου δειγματοληψίας, αφενός, και τον προσδιορισμό της προέλευσης του ζώου και των κρεάτων, αφετέρου· η δειγματοληψία πρέπει να γίνεται χωρίς προειδοποίηση·
- β) εγκεκριμένο εργαστήριο: ένα εργαστήριο που έχει εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές ενός κράτους μέλους για να εξετάσει ένα επίσημο δείγμα προς ανίχνευση της παρουσίας καταλοίπων·
- γ) κατάλοιπα: τα κατάλοιπα των ουσιών με φαρμακολογική δράση, των προϊόντων μετασχηματισμών αυτών, καθώς και όλων των άλλων ουσιών που μεταδίδονται στο κρέας και μπορούν να βλάψουν την υγεία του ανθρώπου.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη αναθέτουν το συντονισμό των εργασιών ελέγχου, που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, σε κεντρική υπηρεσία ή κεντρικό οργανισμό. Έργο αυτής της υπηρεσίας ή του οργανισμού θα είναι ειδικότερα:

- η εκπόνηση των σχεδίων που προβλέπονται στο άρθρο 4 και τα οποία θα δίνουν στις αρμόδιες υπηρεσίες τη δυνατότητα να πραγματοποιούν τους προβλεπόμενους ελέγχους,
- ο συντονισμός των δραστηριοτήτων των περιφερειακών υπηρεσιών των επιφορτισμένων με την πραγματοποίηση των ελέγχων για τα διάφορα κατάλοιπα,
- η συλλογή των αποτελεσμάτων των ελέγχων και των πληροφοριών που πρέπει να διαβιβάζονται στην Επιτροπή.

(1) ΕΕ αριθ. L 255 της 18. 10. 1968, σ. 23.

(2) ΕΕ αριθ. L 302 της 31. 12. 1972, σ. 28.

(3) ΕΕ αριθ. L 382 της 31. 12. 1985, σ. 228.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη υποβάλουν στην Επιτροπή:

- το αργότερο στις 31 Μαΐου 1987, ένα σχέδιο που θα προσδιορίζει τα εθνικά μέτρα που θα τεθούν σε εφαρμογή για την επίτευξη του στόχου της παρούσας οδηγίας για τις ουσίες που αναφέρονται στο παράρτημα I σημείο A ομάδες I και II,
- το αργότερο στις 31 Μαΐου 1988, ένα σχέδιο που θα προσδιορίζει τα μέτρα για την ανίχνευση καταλοίπων για τις ουσίες των άλλων ομάδων.

Καθένα από τα σχέδια αυτά πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες καταστάσεις κάθε κράτους μέλους και να προσδιορίζει ιδίως:

- τη νομοθεσία που αφορά τη χρήση ουσιών και ειδικότερα εκείνη σχετικά με την απαγόρευση ή την έγκρισή τους, τη διάνομή τους, τη διάθεσή τους στην αγορά και τους κανόνες χορήγησής τους,
- την υποδομή των υπηρεσιών (αναφέροντας ειδικότερα τις αρχές που συμπράττουν στην εκτέλεση των σχεδίων καθώς και τη φύση και τη σπουδαιότητα των φορέων που εμπλέκονται στην εκτέλεση αυτή),
- τον κατάλογο των εγκεκριμένων εργαστηρίων με ένδειξη του βαθμού ικανότητας για την εξέταση των δειγμάτων,
- εάν ισχύει ολική ή μερική απαγόρευση της χρήσης των ουσιών που αναφέρονται στο παράρτημα I σημείο A, ιδιαίτερα όταν δεν υπάρχει κοινοτική ρύθμιση,
- τον κατάλογο των ουσιών που ανιχνεύονται, τις μεθόδους ανάλυσης καθώς και τους κανόνες ερμηνείας των αποτελεσμάτων,
- τον αριθμό των επίσημων δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται σε συνδυασμό με τον αριθμό των ζώων των συγκεκριμένων ειδών που έχουν σφαγεί κατά τη διάρκεια των προηγούμενων ετών,
- τον κατάλογο των ουσιών που αναφέρονται στο παράρτημα I σημείο B, με ένδειξη του αριθμού των δειγματοληψιών καθώς και αιτιολόγηση του αριθμού αυτού,
- τις επεξηγήσεις σχετικά με τους κανόνες που ακολουθούνται κατά τη συλλογή των επίσημων δειγμάτων, και ιδιαίτερα εκείνους που επιτρέπουν την ένδειξη των στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 2 δεύτερο εδάφιο στοιχείο α),
- τη φύση των μέτρων που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές για τα προϊόντα στα οποία διαπιστώθηκε παρουσία καταλοίπων.

2. Η Επιτροπή εξετάζει τα σχέδια που της κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 1, προκειμένου να εξακριβώσει κατά πόσο αυτά είναι σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

3. Η Επιτροπή εγκρίνει τα σχέδια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15. Σύμφωνα με τη ίδια διαδικασία η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει ότι το συγκεκριμένο κράτος μέλος πρέπει να τροποποιήσει ή να συμπληρώσει το σχέδιο που υπέβαλε. Οι προαναφερόμενες αποφάσεις πρέπει να ληφθούν το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 1987, όσον αφορά τα σχέδια για τον έλεγχο των ουσιών που αναφέρο-

νται στο παράρτημα I σημείο A ομάδα I, και το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 1988, όσον αφορά τα σχέδια για τον έλεγχο των άλλων καταλοίπων.

4. Μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους και προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της κατάστασης σ' αυτό το κράτος μέλος ή σε μια περιοχή του, η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14, να εγκρίνει μια τροποποίηση ή συμπλήρωση ενός σχεδίου που έχει προηγουμένως εγκριθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3.

5. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14, μπορεί να αποφασίσει ότι ένα κράτος μέλος πρέπει να τροποποιήσει ή να συμπληρώσει ένα σχέδιο που έχει προηγουμένως εγκριθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της κατάστασης σ' αυτό το κράτος ή οι διαπιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν στα πλαίσια των άρθρων 5, 11 και 12.

Άρθρο 5

1. Στο μέτρο που είναι απαραίτητο για την ενιαία εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, πραγματογνώμονες κτηνίατροι της Επιτροπής μπορούν, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους.

Το κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου πραγματοποιείται έλεγχος, παρέχει κάθε αναγκαία συνδρομή στους πραγματογνώμονες για την εκπλήρωση της αποστολής τους. Η Επιτροπή ενημερώνει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος σχετικά με το αποτέλεσμα πραγματοποιηθέντων ελέγχων.

Το εν λόγω κράτος μέλος λαμβάνει τα μέτρα που θα μπορούσαν να κριθούν αναγκαία για να ληφθούν υπόψη τα αποτελέσματα αυτού του ελέγχου. Εάν το κράτος μέλος δεν λάβει τα εν λόγω μέτρα, η Επιτροπή, αφού εξετάσει την κατάσταση στα πλαίσια της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής, μπορεί να προσφύγει στις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 5.

2. Οι γενικές διατάξεις εφαρμογής του παρόντος άρθρου, ιδίως όσον αφορά τη συχνότητα και τις λεπτομέρειες διεξαγωγής των ελέγχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15.

Άρθρο 6

Κατά την ανίχνευση των καταλοίπων, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

- να τηρούνται οι ελάχιστες συχνότητες που προβλέπονται στο παράρτημα II για τους ελέγχους.

Ωστόσο:

i) επιτρέπεται στο Λουξεμβούργο να ελέγχει 0,01 % και 0,2 % των ζώων αντί μιας τυχαίας στατιστικής συχνότητας 300 και 700 επισήμων δειγμάτων αντίστοιχα,

ii) όσον αφορά τις ουσίες που αναφέρονται στο παράρτημα I σημείο A ομάδες I και II επιτρέπεται:

- στη Δανία, κατά την εναρκτήρια φάση της εφαρμογής του σχεδίου της, να πραγματοποιεί ελέγχους επί 750 επίσημων δειγμάτων,

- στο Ηνωμένο Βασίλειο, μέχρις ότου επεκταθεί η ολοσχερής απαγόρευση, να χρησιμοποιεί αναβολικές ουσίες για την παραγωγή που προορίζεται για την εθνική αγορά, να υποβάλλει σε έλεγχο μόνο το 0,15% των ζώων που σφάζονται στα εγκεκριμένα σφαγεία τα οποία έχουν ελεγχθεί σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 και το άρθρο 9 της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ, ο δε υπόλοιπος πληθυσμός των βοοειδών να υπόκειται κάθε έτος σε λήψη επίσημων δειγμάτων η συχνότητα της οποίας να παρέχει κατά 99,9% την βεβαιότητα ότι, εφόσον δεν παρατηρηθούν θετικά αποτελέσματα, η αναλογία βοοειδών για πάχυνση που είναι δυνατό να παρουσιάσουν κατάλοιπα θα είναι μικρότερη από 1%,
- να διενεργούνται έλεγχοι σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που πρέπει να προσδιορίζονται στο σχέδιο που θα εγκριθεί, τροποποιηθεί ή συμπληρωθεί σύμφωνα με το άρθρο 4.

Άρθρο 7

1. Στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«στ) η νομοθεσία αυτής της χώρας για τη χρήση ουσιών, και ιδίως εκείνη για την απαγόρευση ή άδεια χρησιμοποίησής τους, τη διανομή τους, τη διάθεσή τους στην αγορά και τους κανόνες χορήγησης και ελέγχου αυτών».

2. Η υπαγωγή ή η διατήρηση στην κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ εξαρτάται από την υποβολή, από τη συγκεκριμένη χώρα, σχεδίου στο οποίο να διευκρινίζονται οι προσφερόμενες από την εν λόγω χώρα εγγυήσεις σχετικά με τον έλεγχο των καταλοίπων.

Αυτές οι εγγυήσεις πρέπει να έχουν αποτέλεσμα τουλάχιστον ισοδύναμο με εκείνο των εγγυήσεων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

Η Επιτροπή εγκρίνει τα εν λόγω σχέδια, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14. Σύμφωνα με την ίδια διαδικασία μπορούν να γίνουν αποδεκτές και εγγυήσεις εναλλακτικές εκείνων που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Οι σχετικές αποφάσεις πρέπει να ληφθούν:

- i) το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1987, όσον αφορά τις ουσίες που αναφέρονται στο παράρτημα I σημείο Α ομάδες I και II,
- ii) το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1988, όσον αφορά τις ουσίες που αναφέρονται στο παράρτημα I σημείο Α ομάδα III και σημείο Β ομάδες I και II.

3. Εάν δεν ληφθούν οι αναφερόμενες στην παράγραφο 2 αποφάσεις για μια συγκεκριμένη τρίτη χώρα στις εν λόγω ημερομηνίες, η εγγραφή αυτής της χώρας στην κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ, αναστέλλεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14.

4. Η τήρηση της εκτέλεσης των σχεδίων από τις αρμόδιες αρχές των τρίτων χωρών εξακριβώνεται με τους ελέγχους που αναφέρονται στο άρθρο 5 της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ.

Άρθρο 8

1. Κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την τήρηση των ακόλουθων κανόνων:

- a) τα επίσημα δείγματα λαμβάνονται από τα ζώα, τα περιτώματα και τα βιολογικά υγρά τους καθώς και από τους ιστούς και το νωπό κρέας, προκειμένου να εξεταστούν σε εγκεκριμένα εργαστήρια για την ανίχνευση των καταλοίπων σύμφωνα με το παράρτημα II·
- β) τα εθνικά εργαστήρια αναφοράς που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ συντονίζουν τα πρότυπα και τις μεθόδους ανάλυσης για κάθε συγκεκριμένο κατάλοιπο ή ομάδα καταλοίπων, συμπεριλαμβανομένης της διεξαγωγής περιοδικών συγκριτικών δοκιμών από τα εγκεκριμένα εργαστήρια πάνω σε τεμαχισμένα δείγματα, καθώς και την τήρηση των καθορισθέντων ορίων.

2. Μετά από πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο ορίζει, με ειδική πλειοψηφία, για κάθε κατάλοιπο ή ομάδα καταλοίπων, ένα εργαστήριο αναφοράς το οποίο επιλέγει μεταξύ διαφόρων εθνικών εργαστηρίων αναφοράς και στο οποίο ανατίθεται ο συντονισμός των ελέγχων, και καθορίζει, για τις ανάγκες της παρούσας οδηγίας, τις εξουσίες των εν λόγω εργαστηρίων αναφοράς και τους όρους λειτουργίας τους.

3. Η ανάλυση των δειγμάτων που προβλέπεται στην παράγραφο 1 πρέπει να διενεργείται σύμφωνα με τις μεθόδους που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη και τις οποίες έχουν υποβάλει στην Επιτροπή στα πλαίσια των σχεδίων ελέγχου.

Κάθε θετικό αποτέλεσμα ανάλυσης πρέπει, σε περίπτωση αμφισβήτησης, να επιβεβαιώνεται από εργαστήριο, που έχει εγκριθεί επίσημα για το σκοπό αυτό από τις αρμόδιες αρχές, με μεθόδους αναφοράς που καθορίζονται, εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ.

Άρθρο 9

1. Όταν η εξέταση ενός επίσημου δείγματος, το οποίο έχει ληφθεί σύμφωνα με το παράρτημα II, αποδεικνύει την παρουσία καταλοίπων απαγορευμένων ουσιών ή ποσοτήτων επιτρεπομένων ουσιών που υπερβαίνουν τα όρια που καθορίζονται από την κοινοτική νομοθεσία ή, ελλείψει αυτών, τα επιτρεπόμενα εθνικά όρια που επιτρέπονται στις 16 Σεπτεμβρίου 1986, οι αρμόδιες υπηρεσίες φροντίζουν να πληροφορηθούν χωρίς καθυστέρηση:

- a) όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για τον προσδιορισμό του ζώου και εκμετάλλευσης από την οποία προέρχεται· τα στοιχεία αυτά πρέπει να καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 15·

- β) τα αποτελέσματα της εξέτασης.

Αν τα αποτελέσματα των ελέγχων που πραγματοποιούνται σε κράτος μέλος καταδείξουν την ανάγκη να διενεργηθεί έρευνα ή ν' αναληφθεί δράση σ' ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή σε μία ή περισσότερες χώρες, το εν λόγω κράτος ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή.

Τα κράτη μέλη στα οποία είναι αναγκαίο να διενεργηθεί έρευνα ή να αναληφθεί δράση λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα.

2. Εν συνεχεία, οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε:

- α) να διενεργηθεί έρευνα στην εκμετάλλευση από όπου προέρχονται τα ζώα για να προσδιοριστούν τα αίτια της παρουσίας καταλοίπων·
- β) να διενεργηθεί έρευνα σχετικά με την ή τις πηγές των εν λόγω ουσιών, ανάλογα με την περίπτωση, στο στάδιο της παρασκευής, του χειρισμού, της αποθήκευσης, της μεταφοράς, της χορήγησης, της διανομής ή της πώλησης.

3. Οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν επίσης ώστε:

- α) η αγέλη ή τα ζώα, στην εκμετάλλευση απ' όπου προέρχονται, καθώς και οι αγέλες οι οποίες, μετά από έρευνες που αναφέρονται στην παράγραφο 2, μπορούν να θεωρηθούν φορείς των εν λόγω καταλοίπων, να σημαδεύονται με επίσημη σήμανση και να υποβάλλονται στις ενδεδειγμένες αναλύσεις·
- β) εάν από την εξέταση προκύπτει η παρουσία απαγορευμένων ουσιών, τα ζώα να μην μπορούν να διατεθούν στην αγορά για ανθρώπινη ή ζωική κατανάλωση·
- γ) αν οι όροι χρησιμοποίησης μιας επιτρεπόμενης ουσίας δεν τηρήθηκαν και, ειδικότερα, αν από την εξέταση προκύπτει η παρουσία καταλοίπων επιτρεπόμενων ουσιών σε επίπεδα άνω των αποδεκτών ορίων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η σφαγή των ζώων που προορίζονται για την ανθρώπινη κατανάλωση να απαγορεύεται μέχρις ότου καταστεί βέβαιο ότι η ποσότητα των καταλοίπων δεν υπερβαίνει πλέον τα αποδεκτά όρια. Αυτή η περίοδος δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να είναι συντομότερη από την προθεσμία αναμονής που επιβάλλεται στην περίπτωση των εν λόγω ουσιών·
- δ) κατά τη διάρκεια της εξέτασης, να μη διατίθενται τα ζώα σε άλλα άτομα, παρά μόνο υπό τον έλεγχο του επίσημου κτηνιάτρου.

4. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 3 στοιχείο γ), τα ζώα των οποίων απαγορεύεται η σφαγή είναι δυνατόν να σφάζονται πριν από το τέλος της περιόδου απαγόρευσης, εάν η αρμόδια αρχή έχει ενημερωθεί πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία σφαγής και εφόσον της έχει ανακοινωθεί ο τόπος σφαγής. Τα ζώα που φέρουν επίσημη σήμανση πρέπει να οδηγούνται στον τόπο σφαγής συνοδευόμενα από επίσημη κτηνιατρικό πιστοποιητικό που να περιέχει τις απαιτούμενες πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α).

Το κρέας κάθε ζώου του οποίου η σφαγή γνωστοποιείται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο αποτελεί αντικείμενο λήψης επίσημου δείγματος προκειμένου να διαπιστωθεί η παρουσία του εν λόγω καταλοίπου και φυλάσσεται μέχρις ότου γίνει γνωστό το αποτέλεσμα της εξέτασης.

Το κρέας, στο οποίο έχει επιβεβαιωθεί η παρουσία καταλοίπων, πρέπει να αποκλεισθεί οριστικά από την ανθρώπινη κατανάλωση.

5. Οι αρμόδιες αρχές φροντίζουν επίσης ώστε η εγκατάσταση παραγωγής και οι κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις της ίδιας περιοχής ή τοποθεσίας που εφοδιάζουν την εν λόγω εγκατάσταση να υποβάλλονται σε συμπληρωματικό έλεγχο για την ανίχνευση της εν λόγω ουσίας.

6. Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ένα κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί στο έδαφός του την τήρηση μητρώου, ιδίως στην εκμετάλλευση, στο σφαγείο ή στις αγορές.

Άρθρο 10

Με την επιφύλαξη του άρθρου 4, η αρμόδια αρχή μπορεί, σε περίπτωση υπόνοιας για παρουσία καταλοίπων, να υποβάλει τα ζώα του συγκεκριμένου είδους ή το συγκεκριμένο νωπό κρέας σε εξέταση για την ανίχνευση της παρουσίας των καταλοίπων αυτών στην εθνική παραγωγή.

Άρθρο 11

1. Όταν ένα κράτος μέλος κρίνει ότι σε ένα άλλο κράτος μέλος δεν πραγματοποιούνται ή έπαψαν να πραγματοποιούνται οι έλεγχοι που προβλέπει η παρούσα οδηγία, πληροφορεί σχετικά την αρμόδια κεντρική αρχή αυτού του κράτους. Η αρχή αυτή, μετά από έρευνα σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2, λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα και κοινοποιεί το συντομότερο δυνατό στην αρμόδια κεντρική αρχή του πρώτου κράτους μέλους τις ληφθείσες αποφάσεις καθώς και τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη των αποφάσεων αυτών.

Εάν το πρώτο κράτος μέλος έχει την υπόνοια ότι τα μέτρα αυτά δεν έχουν ληφθεί ή ότι δεν είναι επαρκή, αναζητά μαζί με το δεύτερο κράτος μέλος τις μεθόδους και τα μέσα για την επανόρθωση της κατάστασης, ενδεχομένως, με επιτόπια επίσκεψη.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις διαφορές που προέκυψαν και τις λύσεις που εδόθησαν.

Εάν τα κράτη μέλη δεν δύνανται να καταλήξουν σε συμφωνία, το ένα από αυτά υποβάλλει, εντός ευλόγου προθεσμίας, το θέμα στην Επιτροπή, η οποία αναθέτει σε έναν ή περισσότερους εμπειρογνώμονες να διατυπώσουν γνώμη.

Μέχρις ότου διατυπωθούν τα συμπεράσματα των εμπειρογνώμωνων, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί να ελέγχει τα προϊόντα προέλευσης της ή των εγκαταστάσεών της ή των κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων για τις οποίες προέκυψε η διαφωνία και, σε περίπτωση θετικού αποτελέσματος, να λαμβάνει μέτρα ανάλογα εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 10 παράγραφος 4 της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ.

Με βάση τη γνώμη που διατύπωσαν οι εμπειρογνώμονες, μπορούν να ληφθούν κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 15.

Αυτά τα μέτρα μπορούν να επανεξετάζονται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία, προκειμένου να ληφθεί υπόψη νέα γνώμη εμπειρογνώμωνων, εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών.

2. Οι γενικές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 15.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη πληροφορούν κατ' έτος την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη για την εκτέλεση των εγκεκριμένων σύμφωνα με το άρθρο 4 σχεδίων. Βάσει των πληροφοριών αυτών, μπορεί να γίνει προσφυγή στο άρθρο 4 παράγραφος 5.

Η Επιτροπή πληροφορεί τα κράτη μέλη στα πλαίσια της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής, κατά περιοδικά χρονικά διαστήματα, καθώς και κάθε φορά που το κρίνει αναγκαίο για λόγους δημόσιας υγείας, για τη εξέλιξη της κατάστασης στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας.

Άρθρο 13

Τα παραρτήματα μπορούν να τροποποιούνται ή να συμπληρώνονται από το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής.

Άρθρο 14

1. Στην περίπτωση που γίνεται αναφορά στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η Μόνιμη Κτηνιατρική Επιτροπή, η οποία έχει συσταθεί με την απόφαση του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1986, και η οποία στο εξής καλείται «επιτροπή», συγκαλείται χωρίς καθυστέρηση από τον πρόεδρό της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους.

2. Στα πλαίσια της επιτροπής, οι ψήφοι των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

3. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της σχετικά με τα μέτρα αυτά μέσα σε προθεσμία δύο ημερών. Αποφαίνεται με πλειοψηφία πενήντα τεσσάρων ψήφων.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα και τα εφαρμόζει αμέσως εφόσον είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής. Εάν τα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή εάν η τελευταία δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει αμέσως στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο θεσπίζει τα μέτρα με ειδική πλειοψηφία.

Εάν, μετά την πάροδο προθεσμίας δεκαπέντε ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η πρόταση, το Συμβούλιο δεν έχει θεσπίσει μέτρα, η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα και τα θέτει αμέσως σε εφαρμογή, εκτός εάν το Συμβούλιο αποφανθεί κατά των μέτρων αυτών με απλή πλειοψηφία.

Άρθρο 15

1. Στις περιπτώσεις που γίνεται αναφορά στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η επιτροπή συγκαλείται αμέσως από τον πρόεδρό της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους.

2. Στα πλαίσια της επιτροπής, οι ψήφοι των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

3. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η Επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της σχετικά με τα μέτρα αυτά μέσα σε προθεσμία την οποία ο πρόεδρος μπορεί να ορίσει ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα των θεμάτων που έχουν υποβληθεί προς εξέταση. Αποφαίνεται με πλειοψηφία πενήντα τεσσάρων ψήφων.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα και τα εφαρμόζει αμέσως εφόσον είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής. Εάν τα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής αυτής ή εάν η τελευταία δεν έχει διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει αμέσως στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο θεσπίζει τα μέτρα με ειδική πλειοψηφία.

Εάν, μετά την πάροδο προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η πρόταση, το Συμβούλιο δεν έχει θεσπίσει μέτρα, η Επιτροπή θεσπίζει τα προτεινόμενα μέτρα και τα θέτει αμέσως σε εφαρμογή, εκτός εάν το Συμβούλιο αποφανθεί κατά των μέτρων αυτών με απλή πλειοψηφία.

Άρθρο 16

Μετά από πρόταση της Επιτροπής που πρέπει να υποβληθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1989, το Συμβούλιο θα καθορίσει σ' ένα πρώτο στάδιο τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την ανίχνευση των καταλοίπων στα πουλερικά και στα κρέατα των πουλερικών και μεταγενέστερα εκείνα σχετικά με τα προϊόντα της υδατοκαλλιέργειας.

Άρθρο 17

Τυχόν μεταβατικά μέτρα μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14, για μέγιστη διάρκεια ενός έτους.

Άρθρο 18

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν:

- α) με τις διατάξεις των άρθρων 3 και 4, το αργότερο μέχρι την 1η Απριλίου 1987·
- β) με τις διατάξεις των άρθρων 5, 11 και 12, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1987·
- γ) με τις υπόλοιπες διατάξεις:

- i) το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1987, όσον αφορά τις ουσίες που αναφέρονται στο παράρτημα I σημείο Α ομάδες I και II,
- ii) το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988, όσον αφορά τις ουσίες που αναφέρονται στο παράρτημα I σημείο Α ομάδα III και σημείο Β ομάδες I και II.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 16 Σεπτεμβρίου 1986.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. JOPLING

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ

Α. ΟΜΑΔΕΣ ΚΟΙΝΝΕΣ ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Ομάδα Ι

- α) Στιλβένια, παράγωγα των στιλβενίων, τα άλατα και οι εστέρες τους
- β) Θυρεοστατικές ουσίες
- γ) Άλλες ουσίες με οιστρογόνο, ανδρογόνο ή προγεσταγόνο δράση εκτός από εκείνες της ομάδας ΙΙ

Ομάδα ΙΙ

Επιτρεπόμενες ουσίες σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 81/602/ΕΟΚ και το άρθρο 2 της οδηγίας 85/649/ΕΟΚ

Ομάδα ΙΙΙ

- α) *Ανασταλτικές ουσίες*
Αντιβιοτικά, σουλφαμίδες και άλλες παρόμοιες αντιμικροβιακές ουσίες
- β) *Χλωραμφαινικόλη*

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

Ομάδα Ι — Άλλα φάρμακα

- α) Ενδο- και εκτοπαρασιτικές ουσίες
- β) Ηρεμιστικά και β-αναστολείς
- γ) Άλλα κτηνιατρικά φάρμακα

Ομάδα ΙΙ — Άλλα κατάλοιπα

- α) Επιβλαβείς ουσίες εμπεριεχόμενες στις ζωοτροφές
- β) Επιβλαβείς ουσίες υπάρχουσες στο περιβάλλον
- γ) Άλλες ουσίες

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ

A. ΟΡΟΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥ ΤΥΧΑΙΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

α) Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα επίσημα δείγματα να λαμβάνονται σύμφωνα με το κατάλληλο σύστημα δειγματοληψίας και λαμβάνοντας υπόψη τα κατωτέρω μεταβλητά κριτήρια.

β) **Μεταβλητά κριτήρια**

Λαμβάνεται υπόψη:

- (i) η ισχύουσα νομοθεσία όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των ουσιών που αναφέρονται στις ομάδες καταλοίπων (ιδίως το κατά πόσον επιτρέπεται ή απαγορεύεται η χρησιμοποίησή τους)·
- (ii) οι παράγοντες που ενδέχεται να ενθαρρύνουν την απάτη ή την κακή χρήση·
- (iii) ο σχετικός πληθυσμός ζώων όσον αφορά:
 - το συνολικό μέγεθος του πληθυσμού,
 - την ομοιογένεια των ομάδων του πληθυσμού,
 - την ηλικία των ζώων, ιδίως για τις ουσίες του σημείου Β ομάδες I και II,
 - το φύλο των ζώων, ιδίως για τις ουσίες του σημείου Α ομάδες I και II·
- (iv) το περιβάλλον των εκμεταλλεύσεων όσον αφορά:
 - τις κατά περιφέρειες διαφορές,
 - τη σχέση με τη βιομηχανική δραστηριότητα, ιδίως για τις ουσίες του σημείου Β ομάδες I και II,
 - τη σχέση με τη γεωργία, ιδίως για τις ουσίες του σημείου Β ομάδα II στοιχεία α) και β)·
- (v) τα συστήματα γεωργικής παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων:
 - των μονάδων εντατικής γεωργικής εκμετάλλευσης,
 - των συστημάτων πάχυνσης, ιδίως για τις ουσίες της ομάδας Α,
 - των συστημάτων εκτροφής και ιδίως του τρόπου διατροφής και των μέτρων για την υγεία των ζώων·
- (vi) τα προβλήματα που πιθανολογείται ότι θα παρουσιαστούν, βάσει των γνωστών προηγούμενων και των λοιπών ενδείξεων·
- (vii) ο αναγκαίος βαθμός προστασίας των καταναλωτών, ανάλογα με τη φύση και την τοξικότητα της συγκεκριμένης ουσίας.

B. ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν, για κάθε ομάδα ουσιών και ανάλογα με το υγειονομικό τους επίπεδο και τα μεταβλητά κριτήρια που αρμόζουν στο έδαφός τους, σύστημα δειγματοληψίας και εξέτασης σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου II.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Επίπεδα και συχνότητα των δειγματοληψιών

I. ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ I ΣΗΜΕΙΟ Α ΟΜΑΔΕΣ I ΚΑΙ II

Κατά τον πρώτο χρόνο μετά την έναρξη εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τουλάχιστον τις ακόλουθες συχνότητες δειγματοληψίας:

A. Ομάδα A. I

1. Για τα νεαρά βοοειδή που προορίζονται για πάχυνση (ηλικίας κάτω των 2 ετών)

- α) Εναρκτήριος έλεγχος τουλάχιστον στο 0,15 % των βοοειδών της κατηγορίας αυτής, εκ των οποίων τουλάχιστον 0,10 % των σφαζόμενων ζώων, ενώ το υπόλοιπο —0,05 % τουλάχιστον— θα ελέγχεται στην εκμετάλλευση.

β) Αν κατά τη διάρκεια ενός εξαμήνου βεβαιωθεί επίσημα, κατά τη δειγματοληπτική αυτή έρευνα, μία θετική περίπτωση ⁽¹⁾ ανά 1 000 δείγματα, τα κράτη μέλη μετρούν την ποσότητα των πιθανών καταλοίπων εφαρμόζοντας μια μεγαλύτερη συχνότητα δειγματοληψίας με ελάχιστο όριο το 0,25 % των ζώων της κατηγορίας αυτής, εκ των οποίων τουλάχιστον 0,1 % θα ελέγχεται στην εκμετάλλευση.

Η εντατικοποίηση αυτή των ελέγχων μπορεί να περιορίζεται στην κατηγορία των ζώων και στην ουσία που αντιστοιχούν στο θετικό αποτέλεσμα.

Εξάλλου, οι εντατικοποιημένοι έλεγχοι είναι δυνατό να καλύπτουν την περιοχή παραγωγής όπου βεβαιώθηκε το θετικό αποτέλεσμα.

Οι περιοχές καθορίζονται κατά την έγκριση των σχεδίων που αναφέρονται στο άρθρο 4.

γ) Αν μετά από ένα έτος εφαρμογής της συχνότητας δειγματοληψίας που αναφέρεται στο στοιχείο α) δεν εξακριβωθεί επίσημα καμία παρουσία καταλοίπων, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τη συχνότητα δειγματοληψίας που αντιστοιχεί στη φάση ρουτίνας, δηλαδή 300 δειγματοληψίες κατ' έτος.

Οι δειγματοληψίες αυτές πρέπει να διενεργούνται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εγγυώνται τουλάχιστον κατά 95 % ότι, εφόσον δεν παρατηρούνται θετικά αποτελέσματα, η αναλογία βοοειδών για πάχυνση που είναι πιθανόν να παρουσιάζουν κατάλοιπα θα είναι μικρότερη από 1 %.

Αν, κατά την προαναφερόμενη δειγματοληπτική έρευνα, βεβαιωθεί επίσημα ένα θετικό αποτέλεσμα, τα κράτη μέλη μετρούν την πιθανή ποσότητα των καταλοίπων εφαρμόζοντας τη συχνότητα δειγματοληψίας που προβλέπεται για την εναρκτήρια φάση που αναφέρεται στο στοιχείο α).

2. Για τις αγελάδες που δεν είναι πλέον κατάλληλες για αναπαραγωγή

- Εναρκτήρια φάση: 700 δειγματοληψίες
- Εντατική φάση: 0,25 % των σφαζόμενων αγελάδων
- Φάση ρουτίνας: 300 δειγματοληψίες

3. Για το σύνολο των χοιροειδών, προβατοειδών, αιγοειδών και των μονόπλων

- Εναρκτήρια φάση: 700 δειγματοληψίες
- Φάση ρουτίνας: 300 δειγματοληψίες
- Εντατική φάση: για το συγκεκριμένο είδος διπλασιασμός των ελέγχων που γίνονται στα πλαίσια της φάσης ρουτίνας με κατώτατο όριο το 0,1 % των σφαζόμενων ζώων.

Τα κριτήρια που διέπουν τη μετάβαση από τη μία φάση στην άλλη των ελέγχων που προβλέπονται στο σημείο 1, εφαρμόζονται κατ' αναλογία και στις ομάδες 2 και 3.

B. Ομάδα A. II

- Εναρκτήρια φάση: 700 δειγματοληψίες
- Εντατική φάση: 0,25 % των σφαζόμενων αγελάδων
- Φάση ρουτίνας: 300 δειγματοληψίες

Τα γενικά κριτήρια που διέπουν τη μετάβαση από τη μία φάση στην άλλη των ελέγχων που προβλέπονται στο ανωτέρω σημείο A1 εφαρμόζονται κατ' αναλογία στην ομάδα αυτή.

Κατά την εναρκτήρια φάση οι δειγματοληψίες πρέπει να διενεργούνται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εγγυώνται τουλάχιστον κατά 99,9 % ότι, εφόσον δεν παρατηρούνται θετικά αποτελέσματα, το ποσοστό των ζώων που ενδέχεται να παρουσιάζουν κατάλοιπα θα είναι μικρότερο του 1 %.

II. ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ A. III ΣΤΟΙΧΕΙΟ α)

1. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν σε έλεγχο το 0,10 % των σφαζόμενων ζώων. Στην περίπτωση των ελέγχων αυτών, επιτρέπεται στα κράτη μέλη:
 - να προσαρμόζουν τους ελέγχους τους για να λαμβάνεται υπόψη η άδεια και οι όροι διάθεσης του προϊόντος στην αγορά,
 - να προβαίνουν στον έλεγχο ομάδας (pool) ουσιών,
 - να περιορίζουν τους ελέγχους μόνο στις περιοχές παραγωγής των ειδών εκείνων που ενδέχεται να φέρουν κατάλοιπα των ουσιών αυτών.
2. Σε περίπτωση θετικού αποτελέσματος σε σφαγεία, εφαρμόζεται το άρθρο 9.

⁽¹⁾ Για το Λουξεμβούργο και την Ελλάδα: μία θετική περίπτωση σε έξι μήνες.

III. ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ Α. III ΣΤΟΙΧΕΙΟ 6)

1. Τα κράτη μέλη που απαγορεύουν τη χρήση της ουσίας αυτής —συμπεριλαμβανομένης της θεραπευτικής αγωγής— στα ζώα που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, λαμβάνουν τουλάχιστον 300 δείγματα κατ' έτος.
2. Τα άλλα κράτη μέλη ελέγχουν τουλάχιστον το 0,01 % των σφαζόμενων ζώων των ειδών αυτών, μέχρι 300 δείγματα κατ' ανώτατο όριο για κάθε είδος.

Στην περίπτωση που επιβεβαιωθεί ένα θετικό αποτέλεσμα στο σφαγείο, εφαρμόζεται το άρθρο 9.

Εάν κατά τη διάρκεια ενός έτους δεν επιβεβαιωθεί κανένα θετικό αποτέλεσμα, οι έλεγχοι διενεργούνται σε τουλάχιστον 300 δείγματα κατ' έτος.

Αυτές οι δειγματοληψίες πρέπει να διενεργούνται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εγγυώνται τουλάχιστον κατά 95 % ότι, εφόσον δεν παρατηρούνται θετικά αποτελέσματα, το ποσοστό των ζώων που ενδέχεται να παρουσιάσουν κατάλοιπα θα είναι μικρότερο του 1 %.

3. Για κάθε θετική περίπτωση που διαπιστώνεται σε ένα κράτος μέλος εφαρμόζεται το άρθρο 9, ενισχύοντας τους ελέγχους σε 0,05 % των σφαζόμενων ζώων του συγκεκριμένου είδους στη διοικητική περιφέρεια όπου διαπιστώθηκε το θετικό αποτέλεσμα.

IV. ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΥΣΙΕΣ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ Β

Ελάχιστη ετήσια συχνότητα δειγματοληψιών: 700

Οι λεπτομέρειες των ελέγχων θα προσδιοριστούν στα πλαίσια των σχεδίων που θα υποβάλουν τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή του άρθρου 4.

Η συχνότητα των ελέγχων πρέπει να τηρεί τα ακόλουθα κριτήρια:

- οι έλεγχοι θα μπορούν να εφαρμόζονται κατά περιοχές (περιοχή αρκετά μεγάλη ώστε να μη νοθεύεται το εθνικό αποτέλεσμα), και να περιορίζονται σε ορισμένα είδη που είναι αντιπροσωπευτικά της παραγωγής των περιοχών αυτών,
 - οι έλεγχοι ουσιών θα μπορούν να γίνονται μέσω ομάδων (pools) ουσιών όπου κάθε ουσία ή ομάδα ουσιών πρέπει να υποβάλλεται σε έναν ελάχιστο έλεγχο με δυνατότητα περιοδικού ελέγχου.
-